

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۴ نومبر ۲۰۲۲

کورخود و بینای مردم!!

یکشنبه - ۲۲ عقرب ۱۴۰۱ - کابل: به دنبال برخورد های وحشیانه و ضد انسانی پولیس پاکستان با پناهجویان افغان در ایالت سند آن کشور در هفته گذشته، از طریق رسانه ها مطلع شدیم که نظام ملاسالار نیز فیلش یاد هندوستان نموده، از موضع یک نظام طرفدار مردم!!، از مقامات پاکستان خواسته است تا با پناهجویان افغان برخورد انسانی و اسلامی نمایند، صرف نظر از این که چطور می توان اسلامی را با انسانی یکجا نمود، با خواندن این فرمان طالب، ضرب المثل وطنی ما که می گوید "کور خود و بینای مردم" به ذهنم خطور نمود. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در همین زمینه خواهیم داشت. هرگاه بر حسب "فرض محال، محال نیست" بپذیریم که طالب و نظام ملاسالار واقعاً از ته دل و خلوص نیت نمی خواهند مردم افغانستان رنج و عذاب بکشند و از همین رو از پاکستان خواسته اند تا برخوردشان را با پناهجویان افغان، انسانی و اسلامی بسازد، می شود گفت قبل از طرح چنین تقاضائی بهتر است خودش به نکات آتی توجه نماید:

* - این را بدانند که بزرگترین کمک به مردم افغانستان، چه آنهایی که در داخل کشور اند و چه آنهایی که در یک گوشه دیگری از جهان حیات به سر می برند، این است که طالب و دارودسته های جبار و خونریز آنها از همان راهی که آمده اند برگشته گورشان را گم کنند. مطمئن باشند که با این کارشان بزرگترین لطف و مرحمت تاریخی را در حق مردم افغانستان انجام خواهند داد؛

* - اگر اجازه ندارند و نمی توانند چنین لطفی را در حق مردم افغانستان نمایند زیرا با داران شان به آنها اجازه انجام چنین کاری را نمی دهند و خود را "مأمور و معذور" می دانند، مگر با آنهم دل شان می خواهد به مردم خدمتی نمایند، می توانند از این طریق خواست قلبی شان را برآورده بسازند؛

* - حال که خوشبختانه و یا شوربختانه حکومتداری را از حاکمیت پوشالی و گریختگی "غنی احمدزی" و شرکاء فرا گرفته اند و می دانند که چگونه با تعیین هیأت های "حقیقت یاب" مردم را فریب داده "سر آنها را شیره بمانند"، می توانند هیأتی از "علمای کرام" و "مولوی صاحب" های چند آتش را تعیین نمایند که علل فرار مردم از افغانستان و پناهجویی آن ها را در خارج از کشور تحقیق نمایند.

هرگاه خود نتوانستند و چشم دیدن واقعیت های جامعه را آنطوری که است نه آنطوری که معرفی می کردند، ندارند می توانند به نوشته های امام حنیفه، امام حنبل، امام مالک، امام شافعی وبقیه مفت خوران تاریخ مراجعه نمایند و از لا به لای کتب بیابند که چرا مردم خانه و کاشانه خود را ترک گفته به ملک بیگانه پناه می برند.

این تحقیق هر قدر سخت باشد یقیناً آنها سرانجام قادر خواهند شد از بین توده کاه سوزن خودشان را یافته بدانند، که:

- وقتی مردم امنیت جانی، روانی و مالی نداشته باشند، ملک خود را ترک می نمایند؛

- وقتی مردم نان خوردن خود و فرزندان شان را نداشته باشند، ملک خود را ترک می نمایند؛

- وقتی مردم ببینند که زن و دختر شان در خانه ها حبس و از تعلیم منع می شوند، ملک خود را ترک می نمایند؛

- وقتی مردم حق گپ زدن، بلند فکر کردن، آزادانه نوشتن، آزادانه لباس پوشیدن و آزادانه زیستن را نداشته باشند،

ناگزیر ملک خود را ترک می نمایند؛

- وقتی مردم ببینند که به آنها به مانند چارپایان و در بهترین صورت کودکان و صغیران برخورد صورت می گیرد و

از هیچ نوع حق و حقوقی برخوردار نیستند، می باید تمام کردار و افعال زندگانی روزانه شان را مطابق خواست چند

ملای نوکر پنجابی عیار بسازند، آن را برای خود ننگ دانسته ملک خود را ترک می نمایند؛

- وقتی مردم ببینند که در زادگاه و ملک پدری خودشان، بیگانه شمرده می شوند، ناگزیر آن را ترک می نمایند؛

- و

هموطنان گرامی!

این را باید بدانیم که اشک تمساح ریختن طالب و نظام ملاسالار به خاطر آزار و اذیت پناهجویان افغان در خارج از کشور، اوج تقلب، رذالت و ریاکاری طالب و نظام ملاسالار را به نمایش می گذارد. زیرا آنان اگر واقعاً نمی خواستند و نمی خواهند مردم کشور ما در خارج از افغانستان آزار و اذیت شوند و به صد ها کودک و زن در زندانهای قرون و سطائی وضد انسانی دولت پاکستان در غل و زنجیر بی عدالتی محبوس گردند، شرایط کشور را برای باشندگان این سر زمین به جهنم مبدل نمی کردند تا مردم مجبور به فرار از این دوزخ روی زمین نمی شدند.

هموطنان گرامی!

تا زمانی که طالب و طالبیسم در وجود نظام ملاسالار بر افغانستان حکم می راند و از طرف حامیان جهانی در رأس همه آنها امپریالیسم امریکا و ارتجاع هار مذهبی و منطقه ئی حمایت می شوند تا جنایاتی را که آنها آغاز نموده بودند اینها به اتمام برسانند، نه تنها مصیبت پناهجویی در افغانستان خاتمه نخواهد یافت بلکه مصیبت زدگان پناهجو را، مصایب جدیدتر و فزونتری نیز تعقیب و همراهی خواهد نمود. آنها در هر کجائی که باشند در آتش خواهند سوخت، زیرا آنها افغانستان را به جهنم مبدل نموده اند و در جهنم چیزی جز آتش وجود ندارد.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!